
Prædiken til 26. S. e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 26. S. e. Trinitatis	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 26. S. e. Trinitatis

Prædiketekst Matthæus 11,25-30

Prædiken ID Px-33

Kilde KMF-nr. 14.22.07. 1. tekstrække - ulige år. Tekststed og tekstrække ifølge Nøjgaard.

Naar Vorherre X siger, at mit Aag er gavnligt, min Byrde let, saa mener han jo ikke dermed, at det at bære Kristennavn det er noget man ikke skal tage videre højtideligt eller sætte noget videre ind for; nej, vi har Ord nok af X for, at det at høre ham til, som vi siger, det er at bringe Ofre, det er at give slip paa meget sødt og behageligt, som skrevet staar i Sangen; det skærer og det skrammer vort skrøbelige Kød. Der er nu før i Tiden bragt og krævet mange udvendige Numre: Pilgrimsrejser, kravle op ad Pilati Trappe i Rom, Faste, Ofre osv. Der er endnu bevaret noget af det, naar Morten Pontoppidan ikke vil synge Store Bededags Aften eller Skotternes Overholdelse af Søndagen, den kan være hamber, Fodboldkampe er Synd osv. Det var tit unødvendigt, men dog ogsaa tit gavnligt, og havde i hvert Fald det rigtige i sig at det mindede Folk om, at det skærer, og det skrammer, at der maa ofres af vort eget for at Herren kan tjenes. Men dette kan opstilles, som noget, der gaar helt over Evne, og over for denne Fremstilling er det, at Herren sætter ind med Ordet: Mit Aag er gavnligt, min Byrde let. Hovedpunktet i Evangeliet er dog, at det er et Evangelium, et godt, glad Budskab, det er ikke en Række kolde Lovbud, der kommer og kræver Opfyldelse ganske uden videre; vi begynder netop ikke inden for Krstnd. som vi gør i Katekismen: med Budene, Du skal ikke, Du skal ikke, ligegyldigt, hvor godt, hvor aandeligt vi fortolker dem. Nej, vi begynder med Ordet om: Kommer hid til mig, ja, X har kaldt paa os, han har fortalt os om Guds Kærlighed, og det er den vi begynder med. Netop fordi Gud elskede os først, gør vi Gengæld, Guds Kærlighed kalder Kærligheden frem i vor Sjæl. Vi tør rolig sige, at den, der ikke har forstaaet dette af Krstnd. har forstaaet saare lidt. Naar Guds Kærlighed saadan er kommen ind i vor Sjæl, eller dog lidt af Forstaaelsen af den, da bliver det os en Glæde at prøve at virkeliggøre en Smule af den over for vore Medmennesk. og os selv; vi kan slet ikke lade være. Og naar vi lader være eller det mislykkes for os, da har vi det ilde, da har vi det netop ikke let, da ser vi, at det er det at bære en andens Aag, der er skadeligt, en andens Byrde, der ikke er let.

